

ЗАЎЖДЫ... НЕ ГАТОВЫЯ?

Тэма чарговай калонкі «СГ» нарадзілася, выбачайце за каламбур, з дыскусіі аб нараджэнні. Вось навіна, якую на мінулым тыдні не прапусцілі нават лянівія. Падчас перапісу сельніцтва ў 2019 годзе беларусам будзь задаваць новыя пытанні — у прыватнасці, у жанчын пацікавацца пра жаданне мець дзяцей. Лагічнае пытанне: чаму толькі ў жанчын? Як растлумачылі прадстаўнікі Нацыянальнага статыстычнага камітэта, «бо толькі жанчыны ў нас нараджаюць». З аднаго боку, зразумела і правільна. Але з іншага — прабачце, нараджаюць жа не ад духа святога! І ў ідэале падобны жыццёва важны крок мусяць папярэдне абмеркаваць абое — пара, сям'я. Выбачайце за пафас, але нарадзіць дзіця — гэта вам не завесці кацяня, не машыну набыць і не пазыку ўзяць, а выпусціць у свет новае жыццё, пасля чаго ваша ўласнае (спытайце бацькоў, калі не верыце) ужо больш ніколі не будзе ранейшым.

І хоць момант уключэння падобнага пытання ў перапісную анкету вельмі сумнеўны і спрэчны, нават з улікам клопату аб дэмаграфіі, але нельга адразаваць яго толькі аднаму чалавеку, тым самым ускладнаючы на яго адказнасць за агучаны адказ — якім бы ён ні быў. Нездарма і ў прыватных размовах, і на форуме ў інтэрнэце праз адзін сустракаюцца каментарыі: «Калі пра тое ж самае спытаць у мужчын, вынікі будуць зусім іншыя». А далей, як водзіцца, пайшло-паехала...

Адны канапавыя эксперты ўпэўнены, што ўся справа ў мужчынах. Гэта яны ў пераважнай большасці спачатку ў штыкі ўспрымаюць адну толькі ідэю пайсці ў дэкрэтны водпуск (у 2017 годзе скарысталіся законнай магчымасцю водпуску па доглядзе за дзіцем 3169 татаў) і лічаць здэкам работу выхаванца дзіцячага садка альбо, крый Божа, нянечкі. А потым яны ж гучна скардзяцца на «татальнае жаночае выхаванне» дзяцей і на тое, што ў сям'і іх успрымаюць як хадзячы кашалёк. ...Паклаўшы руку на сэрца, шануючы чытачы-мужчыны, асабіста вы, кожны з вас, што-небудзь зрабілі для таго, каб змяніць сітуацыю, альбо звыкла адмакнуліся: «Хай так», — і зноў рушылі зарабляць грошы?

Як водзіцца, другая частка крытыкаў вінаваціць жанчын. Маўляў, і ўласную фігуру яны шкадуюць, і фізічна ды маральна напружваюцца не хочуць, і, самае галоўнае, усю дарогу маніпулююць дзецьмі: захачу — нараджу, не захачу — зраблю аборт, захачу — развядуся і высмакчу з былога мужа аліменты, а дзяцей так і так пакінуць з мамай...

Хоць, канешне, усё гэта крайнасці, і ў чыстым выглядзе яны сустракаюцца не так часта, як мы адзін аднаму даказваем. Хутчэй за ўсё, ісціна зноў недзе побач, недзе пасярэдзіне гэтых перакананняў-антаганістаў. Магчыма, яна ў тым, што ўсе мы мала або зусім не ўяўляем, з якімі складанасцямі дзядзечка сутыкнуцца? Хтосьці бачыць жыццё з дзецьмі як карцінку з глянцавага часопіса і балюча б'ецца аб «нефаташопленую» рэчаіснасць, хтосьці, наадварот, загадзя прыдумвае сабе страшылкі і не рашаецца нават паспрабаваць зрабіць крок наперад, прыдумляючы адгаворку пра «не хачу пладзіць галечу» і «мы яшчэ не гатовыя»... А магчыма, мы самі вельмі часта не ўмеем дамовіцца на беразе — шчыра пагутарыць са сваёй палавінкай пра жыццёвыя планы: хто марыць пра пяцёра дзяцей і сабаку, а хто не задумваўся пра дзяцей наогул?

Ніхто не ведае вашы жаданні лепш за вас саміх, і ніхто, нават блізкі чалавек, не мусіць іх угадваць. Таму пакіньце развагі пра гатоўнасць ці негатоўнасць для каструлі з баршчом, а сабе і каханаму — галоўнае, не хлуціць.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

■ Тыя, хто побач

ЖЫВЁМ І РАДУЕМСЯ!

Сакрэты сямейнага шчасця ад магілёўскага музыканта
Мікалая Варапая і яго другой палавінкі Галіны Мальцавай

Мікалай і Галіна.

ПРА Мікалая Варапая мы ўжо аднойчы пісалі. Гэта таленавіты магілёўскі музыкант, якому поўная слепата не перашкодзіла цалкам рэалізавацца ў жыцці. Прычым адбыўся

Мікалай не толькі як прафесіянал, але яшчэ і як паспяховы сем'янін. Разам са сваёй жонкай Галінай ён падзяліўся сямейным рэцэптам шчасця. (Заканчэнне на 5-й стар. «СГ».)

■ Гэта мы не праходзілі!

ПЕРШЫ РАЗ У ПЕРШЫ КЛАС

Як дапамагчы дзіцяці
наладзіць школьнае жыццё

У хуткім часе ў школах празвіняць першыя званкі, і чарговы вучэбны год дадасць клопатаў і школьнікам, і бацькам. Асабліва няпроста гэты час для тых, хто сёлета сядзе за парты ўпершыню. Нават для самых падрыхтаваных першыя месяцы ў школе абарочваюцца стрэсам. Як дапамагчы адаптавацца ўчарашнім дзетсадаўцам у новых абставінах і стварыць камфортныя ўмовы дома, чаго нельга ад іх патрабаваць і як не прапусціць трывожныя званочки, расказала псіхалаг Гарадскога дзіцячага клінічнага псіхіятрычнага дыспансера Галіна СТАНЧЫК.

(Заканчэнне на 3-й стар. «СГ».)